

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 018240 16 Кж
Бања Лука, 23.08.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног В.К., због кривичног дјела узроковање саобраћајне несреће из нехата из члана 323. став 1. Кривичног законика Републике Словеније, односно угрожавања јаваног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката мр Мирка Дабића из Бање Луке, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018240 16 Кв од 26.04.2016. године, у сједници вијећа 23.08.2016. године донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног В.К. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018240 16 Кв од 26.04.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018240 16 Кв од 26.04.2016. године, одлучено је да се признаје и да ће се извршити у одлуци о кривичној санкцији правоснажна пресуда Котарског суда у Брежицама број III-К-48966/2014-52 од 05.07.2015. године, која је правоснажна 01.09.2015. године, а којом је В.К. осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) мјесеца, због кривичног дјела узроковање саобраћајне несреће из нехата из члана 323. став 1. Кривичног законика Републике Словеније, а које кривично дјело је по Кривичном закону Републике Српске, кривично дјело угрожавања јаваног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1.

Та пресуда је донесене у складу са одредбама члана 62. и 68. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима. Споразум закључен између БиХ и РС о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима ратификован је од стране Предсједништва БиХ 26.10.2005. године, а у члану 2. су прописани услови за признање и извршења одлука иностраног суда у погледу кривичне санкције.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу бранилац осуђеног, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) а у вези са чланом 404. став 6. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту:

ЗКП РС), повреде Кривичног закона и одлуке о казни, с приједлозима да се, побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне блажа казна како по врсти тако и по мјери, или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из слједећих разлога.

Првостепени суд је правилно поступио када је донио пресуду којом се признаје и преузима извршење казне по правоснажној пресуди Котарског суда у Брежицама којом је В.К. осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) мјесеца, утврдивши да дјело за које је том пресудом осуђен, представља и по Кривичном закону Републике Српске, кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члкана 410. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС.

У жалби се истиче да пресуда није дала разлоге о одлучним чињеницама које се односе на врсту и мјеру казне, па да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Ти приговори су неосновани, јер је пресуда Котарског суда у Брежицама детаљно изнијела околности које су утврђене на страни осуђеног и правилно закључила да се блажом казном у конкретном случају не може остварити сврха кажњавања, обзиром на све околности под којима је дјело учињено, посебно тежину посљедице, као и однос осуђеног према оштећенима. Како се побијана пресуда у образложењу позива на те околности, овај суд налази да су приговори да побијана пресуда није образложила одлуку о изреченој казни, неосновани, јер наводима да је код изрицања казне осуђеном суд узео у обзир све околности које су утврђене на страни осуђеног и цијењене од стране суда изрицања казне, због чега и овај суд налази да околности од значаја за врсту и мјету казне није било неопходно поновити и у образложењу побијане пресуде.

Како изнесени приговори нису основани, а изречена казна је примјерена тежини дјела и околностима под којима је оно учињено, те како на штету осуђеног није повријеђен Кривични закон, ваљало је жалбу браниоца одбити као неосновану и на основу члана 327. ЗКП РС, побијану пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић